

Aabenraa
Kommune

BILAG 6

STILBLADE

BEVARENDE LOKALPLAN FOR ET OMRÅDE MELLEM GL. KONGEVEJ OG KNAPSTIEN

Historicisme
Bedre Byggeskik
Funkis / Regional Funktionalisme

HISTORICISME 1850 - 1915

- herunder villaer med træk fra de klassiske stilarter, schweizerstil, jugendstil og hjemstavnsstil.

Gamle Kongevej 16 - Smukt udskårne snedkerdetaljer i form af gavldekoration, udskårne spærender og opstander øverst er træk fra Schweizerstilen. Selve de svungne linjer i gavldekorationen og detaljerne omkring vinduerne peger mod jugend.

Jørgensgård 13 - Et eksempel på den klassiske historicisme i form af den symmetriske bygningskrop, gavltrekanter øverst og den halvrunde karnap med søjler. Dekorationerne på facaderne har mere jugend præg.

Jørgensgård 7 - Det stejle tag, den sluttende bygningskrop og de røde mursten, med murstensdetaljer peger mod Heimatschutzstilen.

Historicismen, er en fællesbetegnelse for en europæisk arkitekturstrømning, der efterlignede de tidligere store arkitekturperioder og stilarter. Man hentede frit inspiration fra fx renæssancen, gotikken, barokken, klassicismen osv. - fra byggeri til byggeri. En villa kunne også fremstå med elementer fra flere forskellige stilarter. Perioden kaldes derfor også for stilforvirringen. Det resulterede i en arkitektur som er kendetegnet ved en meget rig mangfoldighed, med mange variationer og forskellige arkitektoniske virkemidler.

Grundlæggende er historicismen en direkte frigørelse fra klassicismens strenge og bundne formsprog. Hvor symmetri før var en selvfølge, begyndte man nu at forskyde fx gavlkviste til yderfagene i facaden og hoveddøren flyttes væk fra den centrale placering. Knopskydninger i form af tårne, karnapper, veranda og udestuer vandt indpas, og man skabte derfor mange individuelle udtryk. Man begyndte også i højere grad at pynte sin facade med gesimser i mønstermurværk, gesimsbånd, vinduesindfatninger, udskårne trædetaljer ved udhæng mm. for at skabe en særlig stemning. Murværket kunne både stå i blank mur med pudsede detaljer eller mønstermurværk, eller som pudsede facader oftest med pudsede detaljer ved døre, vinduer og gesimser.

Kendetegnende for stilen er de mange variationer af vinduestyper. Villaerne har generelt store vinduer og giver et godt lysindfald i de højloftede rum. Vinduerne kunne både være småsprossede, være dannebrogsvinduer, men særligt Berliner-vinduerne med T-post kom frem i perioden. De består af en gennemgående tophængslet ramme foroven, som kan være opsprøst, og to rammer forneden. Hoveddøren var altid fremhævet som noget særligt. Døren var ofte høj og bred for at virke imponerende og havde ofte et overvindue.

Vigtigt for perioden er, at industrialiseringen åbner op for en radikal anderledes byggetradition idet nye byggetekniske muligheder kommer, med fabriksfremstillede maskinsten, støbejern og portland-cement. Nye typer tagsten og formsten introduceres, og der er i højere grad muligt at importere materialer som fx naturskifer.

Inden for lokalplanområdet er der en blandet skare af historicistiske villaer, men særligt træk fra schweizerstilen, jugend og de klassiske stilarter går igen. I den sidste del af historicismen begynder heimatschutzstilen/hjemstavnsstilen også at vinde indpas, hvilket flere af de senere huse i området også afspejler. Mange af villaerne fremstår ikke som klare eksempler, enten fordi de har træk fra flere forskellige perioder eller fordi de står ombyggede. For alle de bevaringsværdige huse fra historicismen gælder dog at de hver især har træk fra perioden som gør dem til noget særligt.

Træk fra den klassiske historicisme

En del af stilarterne under historicismen havde udspring i den klassiske arkitektur, hvor den oprindelige inspirationen var hentet fra det antikke Grækenland. Her var ambitionen at opnå den ideale skønhed gennem enkelhed og smuk proportionering. Det betød, at bygningerne skulle bestå af enkle, geometriske volumener, der var symmetriske om en centerakse. Træk som gavltrekanter udformet som templer og søjler med græsk tilsnit var kendetegnende. Også barokken var en stilart man tog frem igen, typisk i form af halvcirkulære karnapper og gavlkviste med svungne former.

Facaderne var oftest glatpudsede og kunne have detaljer i form af klassiske elementer som portaler omkring døre, store trukne gesimser og hjørnelisener.

Jørgensgård 5 - Det store tag med udhæng, rygningsspir, de mange udskårne snedker detaljer og den dobbeltkannelerede falstagsten er typiske træk fra schweizerstilen.

Træk man bør værne om:

- De mange stilarters forskellige kendetegn, også selvom der typisk er flere forskellige stilarter i et hus.
- Villaernes grundform som enten er symmetrisk opbyggede, eller med gavlkviste i yderfagene.
- Knopskydningerne, i form af verandaer, udestuer, tårne og karnapper.
- De mange facadedekorationer, i form af møntermurværk, gesimser, fremtrukne pudsede detaljer på facader og omkring vinduer.
- De mange snedkerdetaljer i form af udskårne bjælke- og spærender, gavldekorationer, opstandere og smukke hoveddøre.
- De forskellige opspursede vinduer, herunder særligt T-vinduerne.
- Den nye materiale holdning i form af maskinsten, støbejern, falstagsten, portlandcement mm. som fortæller om industrialiseringen.

Træk fra Schweizerstilen

Sammenlignet med resten af Danmark, er der en del bygninger i Sønderjylland og Aabenraa som er opført med detaljer fra schweizerstilen. Det hænger unægtelig sammen med at landsdelen under den historicistiske periode er preussisk og senere tysk. Stilen opstod nemlig i Tyskland og Schweiz, og blev med historicismens internationale tendenser spredt til det øvrige Europa. Stilen er derfor egentlig ikke at betragte som "tysk", men i stedet en international historicistisk stilretning.

Et af kendetegnene ved Schweizerstilen er store og ofte stejle saddeltage med skifer eller dobbeltkannelerede falstagsten. Taget har ofte et stort tagudhæng, der skulle beskytte de kunstfærdigt udskårne snedkerdetaljer i form af udhæng, udskårne spær- og bjælkeender og gavldekorationer med bl.a. opstandere. Bygningerne prydes ofte af spir, tårne eller store og høje gavlkviste.

Træk fra Jugend

Omkring år 1900 sker der et skifte væk fra den mere klassiske historicisme. Den nye periode har sit gennembrud i England, hvor den bliver kaldt Arts and Crafts, i Frankrig kaldes den Art Nouveau og i Tyskland for Jugendstil, og således også i Aabenraa.

Jugend stilen er først og fremmest en dekorativ stil, der søger inspiration i naturen. Elementer fra naturens verden omsættes til ornamentale udtryk og bølgede, ofte asymmetriske linjer. I Tyskland har jugendstilen en mere "stiv" karakter, mens den i Frankrig er karakteriseret ved at være mere ornamental.

I området ses jugendstilen mest i form af små pudsede detaljer på facaderne, enten som rene dekorationer på murfladen eller som indfatninger som omkranser vinduer.

Træk fra Heimatschutz /Hjemstavnsstil

Fra 1900-1910 udvikles en særlig hjemstavnsstil. Bevægelsen begynder med oprettelsen af "Deutscher Bund Heimatschutz" i 1904, som i Slesvig fører til dannelse af "Baupflege Kreis Tondern". Foreningen havde særlig interesse på regionale byggetraditioner i Nordtyskland fra før industrialiseringen. Man tog udgangspunkt i den vestslesvigske bygningskultur, særligt fra Møgeltønder.

Kendetegnene for stilen er byggeri i røde mursten, med sluttede bygningskroppe. Der ses også nogen brug af møntermurværk. Tagene er ofte stejle, og kan have forskellige kviste, som lange smalle taskekviste eller flagermusekviste som lægger sig som bryn i tagfladen. Husene har typisk småspursede vinduer og af og til også skodder. Der er flere eksempler på huse på Gamle Kongevej som er født med skodder. Landsforeningen for Bedre Byggeskik som blev dannet i 1915 var den danske pendant til det vi i Sønderjylland kalder for Heimatschutzstil / Hjemstavnsstil.

Eksempler på enkle jugenddetaljer med bølgede former og sålbænk med buer omkring vinduerne på Gamle Kongevej 10 og 14.

HISTORICISME 1850 - 1915

- herunder villaer med træk fra de klassiske stilarter, schweizerstil, jugendstil og hjemstavnsstil.

Jørgensgård 3 - kat. 4
Opført: 1900

Jørgensgård 5 - kat. 4
Opført: 1905, træk fra schweizerstil

Jørgensgård 5 - baghus - kat. 4
Opført: 1905, træk fra schweizerstil

Jørgensgård 7 - kat. 3
Opført: 1910 - træk fra Heimatschutz

Jørgensgård 9 - kat. 3
Opført: 1912 - træk fra Heimatschutz

Jørgensgård 11 - kat. 3
Opført: 1912

Jørgensgård 13 - kat. 3
Opført: 1907 - klassiske træk

Gamle Kongevej 2A - kat. 4
Opført: 1910

Gamle Kongevej 10 - kat. 4
Opført: 1913 - jugend detaljer

Gamle Kongevej 12 - kat. 4
Opført: 1912

Gamle Kongevej 14 - kat. 4
Opført: 1912 - jugend detaljer

Gamle Kongevej 16 - kat. 3
Opført: 1912, træk fra schweizerstil

Gamle Kongevej 18 - kat. 4
Opført: 1913

Gamle Kongevej 20 - kat. 4
Opført: 1914

Gamle Kongevej 38 - kat. 4
Opført: 1912

Gamle Kongevej 40 - kat. 4
Opført: 1912

Gamle Kongevej 42 - kat. 4
Opført: 1910

Gamle Kongevej 48 - kat. 4
Opført: 1913

Gamle Kongevej 52 - kat. 4
Opført: 1912 - træk fra schweizerstil

Knapløkke 2 - kat. 4
Opført: 1921

BEDRE BYGGESKIK 1915-1940

Gamle Kongevej 44 - Enkel og velproportioneret Bedre Byggeskik villa med stor trukket gesims. Dele af den oprindelige hoveddøre er stadig bevaret, og står med smukke fyldninger.

Gamle Kongevej 70 - Enkel Bedre Byggeskik villa med den kendetegnende 3-sidede karnap og den trukne gesims med ører.

Gamle Kongevej 54 - Originale opsprossede og hvidmalede vinduer, en sparrenkopf gesims og øverst en lille enkel kvist med detaljering.

I Danmark bliver den primære modreaktion mod historicismen og industrialiseringen, den 'Bedre Byggeskik'. Med et udgangspunkt i enkelhed, sammenhæng mellem funktion og form, og en gedigen udførsel af gamle håndværkstraditioner, dannes i 1892 "Foreningen af 3. December", der i 1915 stifter "Landsforeningen for fremme af en Bedre Byggeskik". Ved foreningens stiftelse i Danmark er Heimatschutz/hjemstavnsskik allerede slået igennem i det nordlige Tyskland og dermed også i Aabenraa.

Udgangspunktet for den bedre byggeskik var deciderede opmålinger af den gode byggeskik. Således sendes unge danske arkitekter i 1907 ud for at finde og opmåle huse langs Vadehavet fra Fanø i nord til Ejdersted i syd. Især husene omkring Møgeltønder og på Tønderregnen er i fokus. Arkitekten Kristoffer Varming udtaler om de unge arkitekter, at der hersker en doktrin, der lyder: "Ned med Italien, leve Møgeltønder". Udtalelsen indrammer meget præcist det, der sker i tiden. Man bryder med den tendens, der har været til at hente inspiration i antikken og den italienske renæssances formsprog. Med opmålingerne finder de unge arkitekter primært forbilledet for 'en ny hjemlig bygningskunst' i Sønderjylland, - således har Heimatschutz/hjemstavnsskik og Bedre Byggeskik i og for sig samme inspirationskilde.

Det fælles udgangspunkt for den nye mere nationalt inspirerede byggestil finder tilsyneladende helt tilfældigt sted. Den fælles inspirationskilde kan dog gøre, at det i dag er svært at se forskel på bygningerne fra de sidste år før 1920. Mange af Sønderjyllands huse fra tiden op til genforeningen i 1920 og lige efter, vil man i resten af Danmark betegne som Bedre Byggeskik, mens man i Sønderjylland mere præcist vil kalde stilen for sønderjysk/slesvigske hjemstavnsskik.

Kendetegn for Bedre Byggeskik

Kendetegnende for stilen er den høje kvalitet, hvor god klassisk proportionering, enkle detaljer og ærlighed i valget af byggematerialer var det centrale. Villaerne skulle være enkle, hjemlige og smukke, og samtidigt skulle de være praktisk indrettede og tidssvarende. Væk med alle facadedekorationerne fra historicismens pyntetrang og ind med enkle og ærlige detaljer.

Villaerne er karakteriserede ved nøje komponerede og proportionerede facader, der typisk er opført i røde mursten. Pudsede og kalkede facader var dog også ret almindelige. Bedre Byggeskik går modsat Heimatschutz-/hjemstavnsskik med stejle tage og mønstermurværk, mod et mere klassicistisk udtryk, med hele sluttede bygningskroppe, udført med saddeltag, hel- eller halvvalm. Tagene var oftest i røde vingeteglsten, mens enkelte dog ses med cementtagsten. Tagene har ikke noget udhæng, men slutter ved de murede gesimser, der kan være hvidtede. I nogle tilfælde bruges øregesimser som en enkel dekoration på gavlene. Det vil sige, at gesimsen er ført ca. en halv meter ind på gavlen. Skorstene sidder symmetrisk placeret på tagryggen. Der findes forskellige udformninger af gavlkviste og kvistvinduer, der er placeret og dimensioneret med omhu, således at det samlede bygningsudtryk er et hele.

Husene ses ofte med opsprossede vinduer og nogle gange også skodder. Fra den vestslesvigske byggeskik gentages vinduer med 6-8 ruder i hver ramme. Et typisk kendetegn for Bedre Byggeskik i hele Danmark er, at der bliver indført mere flade rudeformater, som ellers gennem stilhistorien har været usete. Sprosserne er fortsat tynde. Over vinduerne ses lige murede stik. Vinduerne var typisk hvidmalede og af træ. Af og til ses der dog også vinduer malet i en mørk farve eller tofarvet, der gør at rammerne ser endnu smallere ud.

Gamle Kongevej 66 - Det er et bevidst arkitektonisk virkemiddel at den besøgende kigger op på den fine hoveddør, som er trukket tilbage i den centralt-placerede gavlvkist.

Hoveddøren får dog lov til at markere sig i facaden, med fx et buet stik, ligesom der kan være simple murede dekorationer herover. Nogle steder ses hoveddøren placeret centralt i facaden under en gavlvkist, på klassicistisk maner. Hoveddøren er typisk med fyldninger i ens størrelse og overvindue. Der hentes dog også meget lokal inspiration fra byens mange gode døre fra 1700-tallets byggeri. Det klassicistiske udtryk ses også i interiøret ved brug af fyldningsdøre i hele huset. Inspiration fra 1700-tallets byggeri i Aabenraa ses desuden ved, at karnapmotivet genoptages, ofte som tresidede karnapper med skrå sider og kobbertage med let svej/krumning.

I området er det særligt villaen med gavlen mod gaden og et saddeltag, med en stor trukket gesims under som er repræsenteret.

Træk man bør værne om:

- De velkomponerede facader i enten blank mur eller pudset, med nøje afstemning mellem vinduer, dør, facade og tag.
- De enkle afdæmpede murværksdekorationer i form af gesimser og evt. fremtrukne detaljer omkring hoveddøren.
- De velproportionerede saddeltage (med og uden valm) belagt med røde vingetegl og med rygning lagt i mørtel.
- Opsprossede hvidmalede vinduer med små rudeformer.
- De fint bearbejdede hoveddøre.
- Bygningsdele som karnapper og centrale gavlviste.
- De arkitektoniske sammenhænge mellem de forskellige bygningsdele samt med eventuelle udhuse.

Gamle Kongevej 66 - Originale tegninger. Villaen har mange klassiske bedre byggeskik træk, herunder rødt murværk, rødt vingetegltag med halvvalm, den symmetriske opbygning omkring den store klassicistiske gavlvkist. Vinduesstik er lige, mens den fint bearbejdede snedkerdør har fået en central rolle med buet stik- weblager.dk

BEDRE BYGGESKIK 1915 - 1940

Stentoftvej 1 - kat. 4
Opført: 1934

Stentoftvej 3 - kat. 4
Opført: 1934

Gamle Kongevej 44 - kat. 4
Opført: 1928

Gamle Kongevej 54 - kat. 4
Opført: 1932

Gamle Kongevej 66 - kat. 3
Opført: 1930

Gamle Kongevej 70 - kat. 4
Opført: 1935

Knapløkke 5 - kat. 4
Opført: 1932

FUNKIS OG REGIONAL FUNKTIONALISME 1920 - 1940

Gamle Kongevej 56 - Funkis villa med kubistisk formsprog og lav taghældning. Bygherren har her ikke helt sluppet tidligere tider, og de originale vinduer fremstår stadig opsprossede, ligesom der sidder en stor sparrenkop-gesims på udhænget ved døren.

Stentoftvej 11 - Funktionalistisk villa med markante vinduesbånd, vinduer uden opsprossning og enkle mursten-detajler.

Gamle Kongevej 24 - Funktionalistisk villa med valmet tag. Har mere klassiske træk i form af symmetrien, den kvadrede sokkel og markeringen rundt om hoveddøren.

Ligesom Bedre Byggeskik-bevægelsen er en reaktion mod historicismens overflodsarkitektur, er funktionalismen en reaktion på Bedre Byggeskik. For de nye funktionalistiske arkitekter i 1920'erne signalerede Bedre Byggeskik-arkitekturen med dens klassicistiske rødder stadig »den gamle verden« og »borgerskabets dyder«, med harmoni, symmetri og enkel proportionering som de bærende principper. I stedet ville man have fokus på det rene og funktionelle og den tidlige funktionalisme var med sin stramme, asketiske arkitektur en stilmæssig revolution.

Den internationale funktionalisme markerede sig i 1920'erne og 30'erne med sit nyskabende kubistiske formsprog. Formsproget tog man helhertet til sig i den danske funkisvilla, medens den nye byggeteknologi med vægge af jernbeton i den danske version blev til teglstensmure med skjulte indbyggede jerndragere, som kunne bære det tunge murværk ovenover de store vinduesåbninger.

Netop friheden til at placere vinduer og altaner i facaden efter rent funktionelle krav som lys og udsigt var en central ide i funktionalismen. Facaderne blev forenklet til murflader og vindueshuller, "renset" for ornamenter og dekorationer, så de kunne fremstå med en geometrisk klarhed. I den kubistiske arkitektur ville man fremvise huskroppen som en sammensætning af enkle geometriske volumener – kuber, cylindere, skiver osv. Sammensætningen af volumenerne blev bestemt principielt ud fra funktionelle krav, men samtidigt med et blik på den kompositoriske helhed. En skulpturel helhed præget af et dynamisk spil mellem tyngde og lethed var idealet.

Tunge altaner, der nærmest svævede ud fra facaden, eller store, massive vægflader opført hen over store vindueshuller med spinkle sprosser var effekter, der kunne "dramatisere" bygningskroppen. Funkisvillaens flade tage og tagterrasser understregede bygningens kubistiske udtryk. Facaderne var oftest muret op og kun sjældent opført i jernbeton. De murede flader kunne være glatpudsede med malerbehandlet eller kalket overflade. De kunne være groft pudsede med en indfarvet mørtel eller de kunne stå i blank mur. Det var vigtigt, at muren fremstod som en ensartet flade.

Som noget nyt blev vinduer og døre i funktionalismen helt enkle og spinkle med store, hele ruder – væk var sprosserne. Vindues- og døråbningerne blev placeret efter verdenshjørnerne for at give godt lysindfald. De skulle indramme udsigten og give nem adgang til terrassen eller haven. Boligens samspil med omgivelserne indgik i langt højere grad end tidligere i planlægningen, uanset om husene blev opført i en eller to etager eller med udnyttet tagetage. Vinduernes og dørenes størrelse og placering er dog ikke rent funktionsbetinget. Man arbejdede meget med facadernes komposition. Murværkets eller de pudsede fladers tyngde skulle afbalanceres af åbningerne, så der opstod den på en gang harmoniske og spændingsfyldte tilstand, der er den funktionalistiske arkitekters inderste væsen. Derfor benyttede man sig også af rent dekorative elementer som fx et cirkelrundt vindue, der udsprang af tidens begejstring for det maritime, eller et højt og smalt vindue i trappegangen eller hallen, der kunne strække sig over flere etager. Jerndragere i murværket muliggjorde også hjørnevinduet, som et af tidens nye kendetegn. Vinduerne var udført som slanke rammer i jern eller træ. De havde oftest ikke sprosser, men var et-, to- eller trerammede, fx som sammenhængende vinduesbånd.

Også støbte betondetaljer som et lille halvtag over hoveddøren var et arkitektoniske virkemiddel til at markere indgangen, samtidigt med at det havde en reel funktion.

Gamle Kongevej 60 - Funkis villa med rent kubistisk formsprog. Funktionalistiske træk, som halvtage over hoveddør, det runde vindue og vinduer uden sprosser.

Træk man bør værne om:

- Det kubistiske enkle og stramme formsprog, med geometriske former som kuber, cylindere, skiver osv.
- De lave taghældninger på funkisvillaerne og de stejle tage på bygningerne fra den regionale funktionalisme.
- De stramt komponerede facader uden dekorationer.
- De funktionalistiske detaljer i form af runde vinduer, hjørnevinduer og vertikale trappevinduer.
- De særlige detaljer af jernbeton, såsom gesimser, trapper og halvtage.
- Vinduesformaterne hvad enten de er opsprossede eller to-, tre- eller firerammede uden sprosser.
- Den enkle materialeholdning.

Husene var oftest designet udefra og ind, og de indvendige funktioner måtte gerne kunne aflæses i det ydre, dette ses fx i etageejendomme, hvor trappen fik sin egen fremtrukne bygningsdel, så den markerede sig yderligere.

Regional funktionalisme

Med udgangspunkt i de funktionalistiske grundtanker udviklede de danske arkitekter i 1930'erne en særlig dansk villatype, præget af funktionalismens enkle, rene linjer, men med tydelige referencer til dansk, traditionel byggeskik. Her gjorde man brug af traditionelle byggematerialer. Arkitekturen er enkel, klar og raffineret med kendte former og materialer og udført som variationer over det murede længehus med det typiske teglhængte saddeltag.

Huskroppen er stram og klart defineret og ofte sammensat af flere, meget præcise bygningskroppe, der er tilpasset grunden og terrænet. Husene er som regel i to etager og kan fx være udført med to bygningskroppe forskudt fra hinanden eller bygget sammen i en vinkel. Det karakteristiske tegltag kan have både lave og stejle hældninger, stort eller lille tagudhæng. Man tilstræbte en enkelhedens elegance, der viser sig i omhuen i selve materialebearbejdelsen og de diskrete detaljer, begge dele udført med stor håndværksmæssig kunnen.

Gamle Kongevej 22 - Funktionalistisk etageejendom med træk fra den regionale funktionalisme i form af det stor teglhængte tag med opsalkning og ikke mindst de opsprossede vinduer. Trappeopgangen er markeret i facaden i form af et fremtrukket parti, med et højt vertikalt vindue på tværs af etagerne.

FUNKIS / REGIONAL FUNKTIONALISME 1920 - 1940

Stentoftvej 9 - kat. 4
Opført: 1939

Stentoftvej 11 - kat. 4
Opført: 1939

Gamle Kongevej 4 - kat. 4
Opført: 1933

Gamle Kongevej 22 - kat. 4
Opført: 1932

Gamle Kongevej 24 - kat. 4
Opført: 1938

Gamle Kongevej 56 - kat. 3
Opført: 1932

Gamle Kongevej 60 - kat. 3
Opført: 1932

ANDRE STILARTER

Gamle Kongevej 62 - kat. 4
Opført: 1949 - 50'ér Villa

Knapløkke 8 - kat. 4
Opført: 1950 - Østrigsk Bjælkehytte

Kilder

Litteratur:

Historicismens huse, en bevaringsguide. Udgivet af Bygningskultur Danmark
Bedre Byggeskik-huset, en bevaringsguide. Udgivet af Bygningskultur Danmark
Funkishuset, en bevaringsguide. Udgivet af Bygningskultur Danmark
Stilblade - for købstadens bevaringsværdige bygninger. Udgivet af Aabenraa Kommune.
Stilblade - enfamiliehuse. Udgivet af Aalborg Kommune.

Hjemmesider:
weblager.dk